

ACC. N:R M. 12480:1-4.

Landskap *Småland* Upptecknare: *Nando Johansson, Odensjö*
Härad: *Sunnarbo* Berättare: " " "
Socken: *Odensjö* Berättarens yrke: *kassigare, lantbr.*
Uppteckningsår: *1952* Född år *1869* i *Annerstad*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkkryddor. s. 1-4.

LUF 88.

Skriv endast på denna sida

Folklivets Tillvaro leder ä bruk,
 Förändras alltjunt, sedan Gångna lider
 War och en tid bar sin uppfattning; Härleder
 sig från Gamla Leder, som är försurmen of
 Den Nya metoden. Den gångna tiden 1800 -
 hundratel, var Allmänt bruk för Koinliga
 Personer hafva små Kvistar ä blad i Palm-
 boken, när dem skulle gå till Kyrkan, för
 Lammaren att bekomma den Gröna vellen
 Kvistarna var (Årrod) bladen var (Salvia)
 Herbicellata) - Lades i Palmboken var litet
 utöfver Bokpännen i synlig måtto, Påde
 Kvistar ä blad, bar en behövnd stark
 God lukt; så var det en vil Häduk
 om Boken. Då var Damen i Handen
 Klädd gå till Kyrkan. Dem vexterna

ACC. N:R M. 12480:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Planteras, Alrod i, Salvia, i Blomban
Sprider sin behagliga lukt, Ser ut som
Stäkt efter Stäkt planteras i Billebåller
den värlens att aldrig gå bort. En
Kvinnas Kyrktagning, var alltid beredd
med många utsökta Karameller
vilket ständ det var om Bik eller fallig.
Karamellerna badde den i en vit duk
Bjöd Damerne en stul framför en Stob
eller, Parfympflaskan var olika den
som badde det. Denna led var något
in på 1900-talet. Fåre Gångerna lida
Omtas. 1850-60-talet var Lockred här
i orten var inke så Godt att Tillhandla-
hålla med Karamelstillsättning
Omtas då Kärnliga

Skulle gå till kyrkan
 i häften kryddor med sig, sockerbitar
 karkända några Karameller. Russin
 Pfefferorejlebar, Ingelfära, Smöring
 var att följa till vad den kunde
 Vid Begravning hade släktingar
 Blomkrans hade på Graven, bekanta veri-
 ner till den döde hade en blomkrans
 bestående i Graven; På sommaren det godt
 om Blommar, Hästens Blomma (Kryasamt
 Vinterblommar (Asalea) Gagnus här
 vid Höglidliga kungäppen i omkrän
 Luktflaskan, den använd-
 ning har jag inte så mycket medela om
 Vid kyrkliga Tillfällen, var en del Dams
 Berustad med Parfymlaska. Men

Det var nog olika orter som
Gagnas mera. Omtalas på 1850, 60, 70-talet
Den, som bodde långt till Kyrkan, var
Den utrustad med litet Godsaker. Den
Seden är långsedan försvunnen

Månpöket hade sin försämr
all mullerjuga då som nu, Alltid varit
Den sed, den som tog sig en pris mus i sin
Dosa, var det någon när stävande bjöds han
från Låppis. I Kyrkan likaså var Dossan
eppe bjöds enlän sällande personer

Nad Presterskapets tankar var
Nes man eke; Men det var den gamla
Seder å bruk för alla, Folket bevilade
Kyrkan mera då än nu, Hade inte Rasin

Länkva Odensjö den 8 19. 195-9

Mondy Johanson